

деж, тии незакачали поклонници-ты, та христяне-ти отъ Европѣ зели да ходять отъ годинѣ на годинѣ все по-вече и по-вече.

Въ XI вѣкѣ Мала Азия, Сирия и Палестина подпаднѣли подъ власть-тѣ на новы завоеватели, Селджюскы Турци, дивѣ и грабливѣ народѣ, който дошълъ отъ источны-ты брѣгове на Каспийско море. Турци-ти зели да притѣснявать сирийскы-ты христяны, мѣчили европейскы-ты поклонници, зимали имѣ много пары за да имѣ давати волю да ся покланять на Божий-Гробъ, и ся под'игравали съ христянскы-ты святы нѣща. Приказваніе-то и оплакваніе-то на поклонници-ты, що ся врыщали въ Европѣ възбуждали голѣмѣ умразѣ срѣщо друговѣрци-ты.

Единѣ поклонникѣ, постникѣ Петрѣ Аменскый, отышълъ въ Римѣ до папѣ Урбана II и му приказалъ, че има намѣрение да проповѣдва на христяны-ты да идѣтъ да ослободять Святѣ-тѣ земѣ. Урбанѣ II одобрилъ намѣрение-то на Петра Постника. Тогова тоя чюдень чловѣкѣ, облѣченъ съ простѣ клашникѣ, опасанъ съ връвъ и босѣ, вхнжлъ на магаре, съ кръсть въ рѣцѣ ходилъ да проповѣдва по Италиѣ и южнѣ Франциѣ. Всякѣдѣ, дѣто намиралъ събрани людѣ, по пѣтища-та, на улици-ты, по стѣгды-ты и въ църквы-ты, жялно приказвалъ за тѣгло-то на Иерусалимскы-ты христяны и за подиграваніе-то съ Святы-ты нѣща. Всѣдѣ на слушаючи-ти дожялѣло отъ думы-ты му, и са насърдчили да идѣтъ да ослободять Божий-Гробъ. Подырь това папа Урбанѣ свыкалъ сборѣ въ Клермонѣ (въ южнѣ Франциѣ); тамъ ся стекли толкова много духовни, рицари и простѣ народѣ, щото сборѣ-тѣ не можилъ да ся побере въ еднѣ сградѣ, та излѣзли на еднѣ ближнѣ полянѣ, дѣто направили едно високо мѣсто за папѣ-тѣ. Най-напрѣдѣ Петрѣ Постникѣ приказвалъ за тѣгло-то на христяны-ты въ Иерусалимѣ; послѣ папа-та казалъ слово, съ което выкалъ христяны-ты на свято нѣщо да ослободять Божий Гробъ. Сборѣ-тѣ распалено извыкалъ; „Така е рекалъ Господь!“ вдигнжлъ рѣцѣ нагорѣ за бѣ-